

Každou neděli po 21. hodině můžete v rámci nedělního prodlouženého tříhodinového (20 - 23 hod) folkového večera na **Countryradiu** sledovat i folkovou minihitparádu **Folkové stupně**. Soutěží v ní 6 písniček, první neděli v měsíci jsou nasazeny čtyři novinky a dva postupující z minulého měsíce a po celý měsíc každou neděli sledujeme průběžné pořadí. Poslední neděli v měsíci to už není průběžné, ale konečné pořadí a první dva postupují do dalšího kola. Hlasuje se prostřednictvím

[webu Countryradia](#)

. Ve vysílání Countryradia tak mnohdy zazní ojedinělé a originální nahrávky, které (snad s výjimkou brněnského rádia Proglas) jinde v éteru nezazní. Písničky jsou obvykle vybírány z CD, která zašlou do rádia interpreti a tak se přímo nabízí hned o každém CD i něco napsat.

Tak jaká je záříjová čtyřka: **Vladimír Šunda** – *Uklízeč*, **Vít Pecka** – *Obyčejnej den*, **Tomáš Pastrňák**

–
P

ozvánka na koncert

a

Láďa Latka

–

Terapie láskou

.

Začnu **Vítem Peckou**, protože ten poslal spíše singl – kromě titulní písně je na CD ještě *Trnitá cesta*

a tak toho mnoho nejde poznat. Ale pokud by takových písní interpret dokázal shromáždit deset, bylo by to CD už celkem pozornosti hodné. Takhle je jednoznačně lepší

Obyčejnej den

, dynamická věc s trošku odvážnějším názorem v textu, který ale neprudí ani nenudí, hudba pak oscilující i mezi rockem či blues.

Vladimír Šunda je znám i ze soutěžení na Portě nejen jako folkový písničkář, ale i trochu jako bavič (v tom dobrém slova smyslu), s přiměřeným interpretačním výkonem. Nu, a na desce

Uklízeč

dostál své pověsti, pokud ne všechny, tak naprostá většina písniček vám zdvihne koutky úst do úsměvu. Jistě, ne každý musí akceptovat všechny druhy jeho humoru, ale aspoň nějaký z nich by si vybrat mohl každý a přinejmenším každý ocení slovní hříčky a významové přesahy a posuny - třeba v

Mobilní dívce

nebo až bizarní textové obrazy v

Spolkni magnet, uvidíš

. Někdy ale na textech staví příliš, přehrává projev a ostatní složky písně jdou trochu stranou a skladba se stává spíše hudbou podbarvenou deklamací (

Kaliforniá, ZŽ

). Pokud se ale zklidní a zcivilní, překvapivě mu to sedne také a uvědomíme si i jeho příjemný hlasový projev –

Uklízeč

. Instrumentačně desku vystavěl velmi úsporně, ale trochu pohrát si s melodickou stavbou písně by to ale jistě ještě chtělo.{desky 1426}

Láďa Latka pojal svoje CD instrumentačně daleko barevněji a bohatěji s řadou studiových hostů. Je znát jeho i jejich dlouholetá hudební praxe nejen z folkové oblasti. A tak deska dostala mírně rockový, mírně alternativní nádech. Hned úvodní *Cajdák* nastaví laťku hodně vysoko ale bohužel se ji nepodaří po celou desku tak úplně udržet. Opravdovým cajdákem je totiž hned následující titulní

Terapie láskou

, a to zejména díky zpěvu i použitým textovým klišé. Naopak zajímavé tématem i zpracováním jsou

Jambo

nebo

Chotěmice

– ty i instrumentací. Místy trochu nudí dlouhými intry, která ale nepřinášejí ani smysluplný úvod do tématu písně, ani neevokují kupříkladu napětí (

Milióntá kapka, My

). Zpěv s mírným halem dodává písni další rozměr a hal někdy milosrdně schovává nepřesnosti ve zpěvu. V

Pohádce

můžete počítat, kolik postav znáte. Příjemná a výrazná deska.{desky 1436}

Tomáš Pastrňák přišel s ***Pozvánkou na koncert***. Tak se album jmenuje a skutečně tak i může sloužit, protože zanechá po poslechu víceméně velmi dobrý dojem s chutí slyšet ho naživo. Stylem se blíží spíše Vladimíru Šundovi než Tomášovi Pastrňákovi. Je ale přeci jen trochu introvertnější a pod vtipným povrchem najdeme i vážnější podtext. Úvodní a současně titulní skladba je právě takovou. Zapamatujete si i

Louče

, naopak

Konec světa

bude trochu nudit – na něm je znát inspirace právě u takových zpěváků, o jakých zpívá v titulní skladbě – posun k bezvýraznému popu s velkými slovy, opakovací fráze do... zblbnutí. Naštěstí hned následující

Šneci

špatný dojem rozptýlí – Šneci jsou čirá veselá ptákovina. Hit. Dalším takovým, ale vážnějším

můžou být už zmíněné

Louče

nebo

Slunečnice 2014

– ta má i silnou atmosféru.

Začal jsem chodit s holkou

se nápadem podobá Šundově Mobilní dívce,

Mezi svýma

pak Jambu Ládi Latky, ovšem transformovanému na Moravu, nebo Šundově skladbě Kalifornijá.

Krize

je záměrně strašidelně instrumentovaná, ovšem celé je to trochu přehnáno.

Plechovka od Solviny

je trošku melodicky a stavebně bezradná.

Mexičan

asociuje Šundovo ZZ. Těchto pár srovnání není výtku vůči Tomášovi, ani vůči ostatním písničkářům, je to spíš poznání, že čeští písničkáři mají několik zaběhlých modelů tvorby, které se vyskytují více či méně u každého z nich. Jestli je to dobře nebo špatně si nechám do jiného článku.

Rozhodně si je ale v září v neděli po 21. hodině na Countryradiu poslechněte.